

hidrøre, og »naturressourcer«, d.v.s. de naturressourcer, der er beskyttet af direktivet: de beskyttede arter og internationale naturbeskyttelsesområder, vandforekomster omfattet af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder og jord.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med forslag om lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, der er fremsat samtidigt med dette lovforslag, (L 175), og L 77, som foreslår bestemmelser i lov om havne og lov om kystbeskyttelse hvorefter Transport- og energiministeren kan fastsætte de regler, der er nødvendige for en korrekt gennemførelse af EU-direktiver, der har til formål at beskytte natur og miljø, herunder miljøansvarsdirektivet. Bestemmelserne i dette lovforslag vil finde anvendelse, hvor myndigheden i medfør af de nævnte foreslåede bestemmelser i de generelle love på miljø- og naturområdet, og i medfør af regler udstedt efter lov om fiskeri (indeholdt i L 175), lov om havne og lov om kystbeskyttelse (L 77), træffer afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade og hvem der er ansvarlig herfor. De foreslåede bestemmelser om ansvaret for miljøskader, som meddeles på et offentligt grundlag i forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, (L 175), fastlægger i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivet 2 ansvarsregimer, jf. afsnit 1.2.1 ovenfor om direktivets indhold. Om den nærmere udformning af disse ansvarsregimer henvises der til lov om ændring af miljøbeskyttelses og forskellige andre love, (L 175). L 77 om ændring af lov om havne og lov om kystbeskyttelse samt forslaget til ændring af lov om fiskeri, indeholder bemyndigelsesbestemmelser til i bekendtgørelse at udstede de nødvendige regler om ansvarsregimerne til gennemførelse af miljøansvarsdirektivet, indtil miljøskadeloven finder anvendelse. Der henvises til afsnit 1 ovenfor.

Dette lovforslag indeholder således bestemmelser om den ansvarliges pligt til øjeblikkeligt at forebygge en overhængende fare for en miljøskade og afværge en forværring af en miljøskade eller en overhængende fare herfor, og om meddelelse af påbud om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskade, herunder om hvordan de afhjælpende foranstaltninger skal fastsættes. I den sammenhæng indeholder lovforslaget bestemmelser om meddelelse af påbud til grundejere om at tåle, at den ansvarlige udfører foranstaltninger på dennes ejendom samt om fremgangsmåden ved meddelelse af påbud til flere ansvarlige for en miljøskade.

Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser om, at den ansvarlige skal stille sikkerhed for opfyldelse af sine forpligtelser efter loven, altså for udgifter til undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskade, herunder for dækning af myndighedernes udgifter til behandling af sagen.

Lovforslaget indeholder herudover bestemmelser om betaling af gebyr til dækning af alle myndighedens udgifter som følge af sagsbehandling og tilsyn efter loven, og berørte parter og miljø- og naturorganisationernes ret til under visse betingelser at rejse en sag eller til at klage over afgørelser efter loven eller indbringe afgørelserne for domstolene.

Lovforslaget indeholder dermed en offentligretlig regulering af hvilke påbud om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af en miljøskade, der kan og skal meddeles den, der er ansvarlig for miljøskade eller overhængende fare for miljøskade. Disse offentligretlige påbud skal sikre, at de beskyttede naturressourcer ikke skades, skades mindst muligt og genoprettes til hidtidig tilstand, og at samfundet kompenseres for sit tab af naturressourcerne og deres udnyttelsesmuligheder i tiden fra en miljøskade er indtrådt, til den hidtidige tilstand er genetableret.

2.1. Forholdet til Miljøskadeserstatningsloven

Miljøskadeserstatningsloven (lov nr. 225 af 6. april 1994 om erstatning for miljøskade) vedrører det civile retlige erstatningsansvar som følge af miljøskade.

Miljøskadeserstatningsloven gennemfører et objektivi ansvar for en begrænset kreds af virksomheder, der er særligt farlige eller forurenende. Disse fremgår af en liste i et bilag til loven. Herunder hører blandt andet visse virksomheder, som skal have en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelsesloven, visse landbrugsvirksomheder, autoværksteder og virksomheder med nedgravede olietanke på mindst 6.000 liter. Det objektive ansvar gælder, uanset om virksomheden er offentligt eller privat ejet.

Dette forslag og forslaget til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love, som er fremsat samtidig hermed, (L 175), med henblik på gennemførelse af miljøansvarsdirektivet (og gældende regler på natur- og miljøområdet, navnlig jordforureningsloven) indebærer en offentligretlig regulering af ansvaret og de forpligtelser i tilfælde af miljøskade eller overhængende fare for miljøskade forårsaget ved erhvervsmæssige aktiviteter, offentlige som private, som meddeles på et offentligt grundlag. Udgangspunktet er her ikke et erstatningsansvar, men en handlepligt for de virksomheder m.v., som er ansvar-